

نوشته ای از: دکتر عباس افراه

غربالگری و سیاست ناروای برخی بیمه ها

خواهد بود؟ و این هزینه ها هم بیشتر گریبانگیر خود این سازمان ها خواهد شد. بیمه نشدن این گونه آزمایش ها، هم مایه ی زیان مادی برای مردم است و هم راهی است برای برخی از همکاران برای سودجویی بیشتر. زیرا هنگامی که آزمایشی بیمه به شمار نیاید، روایی در خواست آن از سوی هیچ نهادی پایش و کنترل نمی شود.

به هر روی امیدواریم که هرچه زودتر از سوی سازمان های ارجمند بیمه گر به این ناروایی توجه شود.

سیاست دولت بر افزایش جمعیت است. بی گمان انگیزه ی این سیاست افزایش فرزندان تندرست است و نه معلول مادرزادی. امروزه هم در سایه آزمایش های گونه گون می توان از زایش فرزندان بیمار پیشگیری کرد. جای شگفتی اینجا است، که بزرگترین سازمان های بیمه گر یعنی تامین اجتماعی و بیمه سلامت، هنوز آزمایش های غربالگری را به رسمیت نمی شناسند و بیمار ناگزیر است که هزینه ی آزاد پرداخت کند. آیا این سازمان های بیمه گر نمی دانند که اگر فردا خدای ناکرده، فرزندی با کاستی ژنتیکی، چشم به جهان بگشاید، هزینه های سال ها زندگی آن چه اندازه

نوشته ای از: دکتر عباس نداف فهمیده

روزگار غریبی است

اعتبار پیدا می کند. بیا بید برای امضایمان ارزش و اعتبار قایل شویم. شغل ما کاسبی نیست، خدماتی است و آیا خدمتی بالاتر از تلاش برای تندرستی هموعان ما هم هست؟

آیا غربالگری، تشخیص و پیگیری درمان کار کمی است. چرا باید خودمان را اینقدر دستکم بگیریم که دیگران برایمان تعیین تکلیف کنند و جایگاه تشخیص آزمایشگاهی به یک نوع کالای بازاری تنزل کند؟ بیا بید به خود آیم و تنها پاکیزگی، نظم و قانون را اساس کار قرار دهیم.

اگر خودمان را در این شرکت ها و آزمایشگاه هایی که با دست سوداگران برپا می شود ذوب کنیم، امروز که ما برای این شرکت ها دکتر و متخصص هستیم، بی گمان فردا یک کارگر روپوش سفید می شویم که برای احقاق حقمان باید به سندیکای کارگری پناه ببریم. بی شک آنجا هم فریاد رسی نخواهیم داشت.

مدت زمانی است که دوستانی از جنس خود و در گرایش های دیگر پزشکی برای رشته مان نقشه کشیده و آزمایشگاه های را تاسیس نموده اند و هدفشان فروش سهم به دیگر دوستان کلینیسین است. این ها، از میان ما همکارانی برگزیده و به استخدام خویش در آورده اند و توجیه شان این است که اگر پزشکان در آزمایشگاه سهم باشند نمونه ها به آنجا ارجاع و سود هنگفتی به جیبشان روان خواهد شد و وقتی از بازتاب زشت این پدیده ی ناروا در میان همکاران سوال می شود، در پاسخ می گویند که بیزنس است و دیگر هیچ.

روی سخن من با همکاران خویش است که اگر ما انسجام داشته باشیم و به صنف خود بها بدهیم، رشته و شغل مان منزله از آلودگی ها باشد، دیگر نگران چنین کاسبکارانی نیستیم و شاید هم دیگر نگرانی ای به نام ورود شرکت های ایرانی و خارجی در بحث مگا لب و سنترال لب نداشتیم.

در قانون ما جواب آزمایش فقط با امضای مسوول فنی